

Titel: Konstmaleren. Oversat af det Lettiske Sprog efter en i Mietau funden Haandskrift.

Citation: "Konstmaleren. Oversat af det Lettiske Sprog efter en i Mietau funden Haandskrift.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15*, A.F. Stein, 1770, s. 7. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_015-shoot-w1_015_014_p7_bZONE1434623/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kammerherren.

Ellers intet?

Rubens.

Jo! Nogle gamle vrantne hedenffe Philos
forber har hast den Grille, at Erens Tempel en
maatte bygges, uden at Dydens og Fortienestens
Tempel skulle være bygt derhos, under et og det
samme Tag.

Kammerherren.

Jeg reindrer mig dette. Altsaa maaer de
begge Tempel under eet, og om jeg husker ret, saa
maa Erens Tempel ikke have anden Indgang, end
igjennem Dydens Tempel.

Rubens.

Rigtig. Jeg nødes til, at giøre saa. Styk
ket er paa det prægtigste anlagt, næsten færdigt.
Men nu kommer Knuden. Nu kommer det, hvort
Greden vil have sin Billie frem, hvis jeg ikke vil
tabe hans Gunst.

Kammerherren.

Hvad er da det?

Rubens.

Mange Fornemme, i sær de, der ere beuuaas
dede med hei Rång, susker sig den Lykke, at hoile
i Herrens Hukommelse, og som saadanne, at vor-
de deres Medborgere bekiendt. Her havde jeg nu
N 4 det